

רחל מרחלת על כל העולם

על חווייה אישית. אמנם סיגנון כתיבה זה מקובל בעיתוני הפופ בעולם, אבל בארץ הוא חדש. משום כך, כל קוראיה משוכנעים שהיא מספרת להם בעצם משהו מאוד אינטימי.

הצרה היא רק, שסנדרה בת ה-28 — שלבשה מאקסי כבר לפני שנתיים, כשאף אחד עדיין לא חלם על כך, והמסתובבת היום בשורטיס כמובן — כתבה בדיוק ב־ אותה צורה על דן כנר, מייק בראנט, יורם לוקוב, ושאר הנושאים שלה. ברור שזה התחיל לבלבל קצת את היישוב, מ־ שום שקשה היה להאמין שהיא עד כדי

אוסנת אידלסון. אוסנת היא רווקה נחמדה, שטינה בת 34, שמוכרת יתר במחלקה הגינקולוגית בבית-חולים, "תל- השומר" בתואר הרשמי דוקטור אידל- סון.

הרופאה הנחמדה, שהיא בת-דודה של ד"ר יזהר חרוזי, היא בת יהודה, וגרה עד היום עם אמה — שגם היא רופאה, אבל רק לשיניים. אוסנת הכי

עד ועדיה בריסל המפורסמת, היה ד"ר ויליאם וכסלר סתם איזה שם מטוש- טש בשבילי. זכרתי פחות או יותר ש- הוא משהו גדול אצל יהודי אמריקה, אבל את מי זה מעניין.

פתאום, כמה ימים אחרי הוועידה, התחלתי לשמוע עליו ולראות אותו בכל העיתונים וערוצי-הטלוויזיה. מה ששמעתי היה שהוא, בין שאר הדברים,

הנשיא בן ה-62

והישראלית בת ה-34

רה את ויליאם, שהוא אלמן מזה שנה, לפני שנה, במטוס לישראל, כשהיא חזרה לחופשה בחו"ל.

וההיכרות, מספרים לי, לא נפטרה בסוף הטיסה, אלא אדרבא. אדרבא ו- אדרבא אפילו. עד כדי כך אדרבא, ש- הדברים הגיעו לדיבורים על חתונה.

את תגובתה של אוסנת עצמה לא יכולתי לקבל, כי היא קפצה לשווייץ לעשות קצת סקי. לא פלא, עם התורים הארוכים האלה בחרמון. ואילו אמה שלה התגלתה, בתור רופאת-שיניים, כי דיפלומטית מעולה: „אני לא יודעת שום דבר מהנישואין“, השיבה לי בחביבות.

„אני אפילו לא יודעת אם הוא יהיה איתה.“ טוב, שיהיה במזל טוב.

גם הנשיא העולמי של „בני-ברית“ ויו"ר „מועדון הנשיאים“, זה עשה עלי נורא רושם, למרות שלא הבנתי בדיוק מה זה.

מה שעשה עלי עוד יותר רושם, בכל אופן, היו הפגזים שהוא הכניס כאן לכמה אישי ציבור. גבר לעניין, אמרתי לעצמי, שלא פוחד להגיד מה שהוא חושב, אפילו כשרבים וטובים טענו ש- טוב היה לוא היה ממשיך רק לחשוב,

וגם זה בשקט. וזה היה עוד כלום לעומת ההתרש- מות שלי כשראיתי אותו בטלוויזיה. חתיד לא נורמלי. קרחת סקסית כזאת אני לא זוכרת מתי ראיתי בפעם האחר- רוונה. כשמעתי שהוא בן 62, לא הא- מנתי למשמע עיני.

ובדיוק כמוני, התרשמה כנראה גם

על מי היא

מתה באמת?

צביקה פיק

כך משוגעת בעבודתה, שהיא עוברת חיי- ייה אישית עם כל אחד מהגיבורים שלה. כך, מרוב עצים, הלך היער לאיבוד. לך תדע עכשיו אחרי מי היא מתה באמת וב- תמים.

אז אגלה לכם: זהו האחרון בשורה, צביקה פיק. עליו, היא כתבה באמת ב- כל לב. „אני מתה עליו, מתה עליו, מתה עליו.“ היא מגלה בסוד לכמה מידידה ה- מקורבים. כלומר, לכל מי שרק רצה להאזין לחתימתה.

בסדר, צביקה, עכשיו אתה יכול לקרוא את הכתבה והיא בעיניים חדשות.

לצביקה פיק יש מגנטים חיתוי ר- חושני. משהו שלא מן העולם הזה. תכונה שקשה להגדירה. כוח-משיכה שאינו ניכר בתצלומיו. צביקה היקר ונעים ההליכות, בעל הקול הצרוד והסקסי, והמבט של חדר מיטות — אם רק תבקש, אין ספק שתגלה כי כל נערה תשמח לעשות כל מה שתצעה. צביקה היקר —

אי.קי. אוקיי. אל תסתכלו עלי. זה לא אני אמרתי את כל זה. רק זה חסר לי. חיתתי, חושני, חדרמיטות. אני בסך-הכל ציטטתי.

ציטטתי את סנדרה סקארבק, עיתוני אית שעתה מאנגליה וכתבת באחד משני הצהרונים הרבים שלנו. ומה שציטטתי היה קטע מכתבה שלה שהתפרסמה לאחרונה. מי שקורא את הכתבה, לא יכול שלא להת- רשם שהיא מתבססת על מקורות אינפורמ- ציה מעולים — ממש כאילו היא מדווחת

יותר מדי ידידות

שלמה אישרוב

להיות חתיך ופופולארי בקרב חתיכות זה לא תמיד דבר רצוי כל כך. והאחרון שגילה את זה הוא שלמה אישרוב, מנכ"ל התיירות החתיך והפופולארי בקרב חתיכות.

שלמה, שהוא גרוש מזה שנה בערך, הגיע למסיבה העליזה והיפה, שערכה ה- גרושה העליזה והיפה של צפירה קינן בחופיה — בלווייתיה של הזמרת זמירה חן, ידידתו הנוכחית. ומה שהוא מצא ב- אותה מסיבה, שלא נדע.

הוא מצא שם חברות שלו. הרבה. יותר מדי הרבה.

הראשונה — מלבד זמירה כמובן — היתה המארחת עצמה, שהיא ידידתו לשי- עבר. מה שקצת סיבך את העניינים, הוא שהיא לא רק לשעבר, אלא מדי פעם גם ממשכיה. להיות ידידתו, אני מתכוונת. למעשה התחילו הצרות עוד בדרך ל- מסיבה. כי שלמה, עם הלב הטוב שלו, הסכים לקחת איתו טרמפ במכונית אורחת נוספת למסיבה. כך, לא נעים לספר, אבל גם היא יזידה לשעבר שלו. ואתם כבר בטח תצחקו, אבל במסיבה עצמה היו שתי חתיכות, נוסף לכל אלו שכבר הזכרתי — שגם הן ידידות מ- תמול-שילשום שלו.

ומי שלא ראה את המבטים שכל הידידות הידידותיות הללו החליפו ביניהן, לא ראה מימיו קרני לייזר שקיבלו התקפת שיגעון.

התפרפרויות

חדשות

בפורים

אני לא יודעת למה דווקא בפורים, אבל כמה וכמה זוגות החליטו שזה הזמן הכי מתאים לחדש פירפורים פה ושם.

זוג פרפרים אחד שתפסו חופש אחד מ-

תיקי דיין

השני הם גיבורי הפרפרים הם חופשיים, תיקי דיין ומוטי ברקן, שהרומן בי- ניהם נגמר בימים אלו. אחת הסיבות לכך הוא אהמולני, בלתי מוזהה עדיין, המכיע

הרומן הגדול של המנהל הגדול

בהתחלה, ביטלתי בליבי את הרומן החדש של המנהל הגדול. כאשר הגיעו לאוזני השמועות שהמנהל, שהוא אחד הבוסים הראשיים של ההסתדרות, תפס לעצמו פרץ חדש, חשבתי לי, נו, עוד אחת, אז מה? מסתבר ששעיתי. הרומן הצנוע הזה, ש- התחיל כליכך בשקט, נמשך כבר בלי עיון הרע מאז הקמת רפ"ל. בהקשר זה, אגב, הוא נולד בכלל, הרומן. אבל זה סיפור בפני עצמו. מה שחשוב הוא, שנכשיו יתפזר הרומן לחופה — והכל באשמת בעי- לה של המאהבת.

המאהבת היא אשתו של שחקן ידוע. לפני כמה חודשים גילה השחקן הכל אודות הרומן של אשתו. גם זה בטעות. לאחר שהוא נתקל בהם במקרה בנסיבות האומיות דרשני. הוא התחיל לדרוש ולחקור, וגילה שאשתו בוגדת בו כבר מאז הבחירות ל- כנסת השישית.

אף אדם לא אוהב לגלות שאשתו שומרת מפניו סודות, והשחקן שלנו לא היה יו- צא מהכלל. הוא הלך והרביץ סקנדל כזה, שרק קשריו החזקים של המנהל הגדול הצליחו למנוע את פיצוץ הסיפור. אחרי הסקנדל נסעה המאהבת לארצות- הברית, בניסיון אימיתי ונאמן לגמור עם ה- פרשה ולחזור לבלעה. בימים אלו, כשהיא חזרה ארצה, התברר שזה היה ניסיון-נפל. האהבה, כמו שאמר עליה שקספיר, היתה חזקה ממנה. היא עומדת עכשיו להתגרש מהשחקן, להעמיד חופה עם המנהל.

את תיקי מהכא להתם במכונית הספורט שלו. ידידי האלמוני, אם לא תתקן את ה- גג, תגמרו שניכם עם דלקת-ריאות. זה לא מזג-אוויר היום להסתובב בגג פתוח, כשבאשדוד עולות מיכליות על החוף ומסכי- נות את שלונ הציבור.

אחד שגמר רומן הוא אילי גורליצקי, שנפרד סופית — עד כמה שדברים כאלה הם סופיים עלי אדמות — מידידתו ה- ממושכת, הרקדנית היפהפייה רותי לרמן.

אילי גורליצקי

למרות זאת, אילי לא מתכוון לחזור ל- אשתו. במקום זה, הוא חוזר להופיע ב- שלמה המלך ושלמי הסנדלר. ניהא, לו יהי כרצונו.

מגי-האוויר הפורימי הגיע גם לחיפה, מסתבר. בתיאטרון החיפאי נחוגה הצגת ה- מאה של בשפל, בסיום רומן ממושך בין שניים משחקני ההצגה — הוא נשוי ו- היא נשואה, אבל כל אחד לבני-זוג אחר — רומן שהתחיל בסביבות הצגת הבכורה התגנית.

הישג תיאטרוני לא רע, הייתי אומרת — רומן לאורך מאה הצגות.